

ΤΑ ΩΡΑΙΟΤΕΡΑ ΙΑΠΩΝΙΚΑ

ΔΗΜΟΤΙΚΑ ΤΡΑΓΟΥΔΙΑ

Υμνος

I

Άς ύμνήσουμε άποψε ότι εινε ωραίο και ύψηλό.
Τήν έρωτά σου, άς ύμνήσουμε, Ρίντα, ωραία μου Ρίντα.
Είνε μακρού, πολύ μακρού, τά χρόνια έκείνα του πρώτου μας
φιλιού, ω! Ρίντα.
Και όμως, όταν σκεφθώ —άκόμα τώρα—τόνομά σου,τά φιλιά σου.
'Ω! ξαναγεμίσει ή ψυχή μου,άπ'τό παλιό τό πάθος της άγάπης.
Και θέλω να ύμνήσω και πάλι άποψε, ό,τι ωραίο και ύψηλό.
Τόν έρωτά σου, να ύμνήσω Ρίντα, ωραία μου, Ρίντα.

II

Χαίρε!
Μή λησμονείς τον χωρισμό!
'Ηρθε ή στιγμή να ξαναπώ τ' άρχαιο παλιό τραγουδι.
Σέ όλα στον κόσμο τό πηδάλλο ή ξωή.
Και την άγάπη μου που σου προσέφερω τώρα, τό ξέρω πώς και
ν' άρνηθής δέν θάνε από άδικία.
Χαίρε!
Μή λησμονείς τον χωρισμό!
'Ηρθε ή στιγμή να ξαναπώ τ' άρχαιο παλιό τραγουδι.

III

Μακρού πολύ μακρού θα βρισκομαι την ώρα εκείνη που θ' άρθής.
'Ο ποταμός θα ήν παγώσει και τ' άνηθ του κήπου δέν θα ύπάρ-
χουν πιά να τον στολίζουν.
'Όλα νεκρά!
'Όλα άπ' τον χειμώνα παγωμένα!
Και θα 'ρθής, τό ξέρω...
Δέν θάνε αιώνας ό χωρισμός αυτός!
Μ' άπ' την άγάπη εκείνη την παλιά δέν βλέπω τί μπορεί πιά
ν' άπομείνη;
'Εσύ θα 'ρθής, θα 'ρθής τό ξέρω, κ' εγώ θάμαι μακρού.
Και ό έρωτας χλωμός από ντροπή άνάμεσα στους δυό, θα μάς
κντάτζη.

Πάλι όμως δέν μπορούμε να ποιμε και πώς έτρεμε. όταν τάτό-
γευμα εκείνο, — άπομείμερο μάλλον — ξεκίνησε για τό έξοχικό
σπιτάκι. Είχε πει του Νίζου πώς θα πήγαινε στην μητέρα της και
θα τον περιμενε κει να πάη να την πάρη. Και πραγματικώς αυτό
ήταν στο σχέδιό της: θάμενε κρυμμένη ώρα με τον Άλέξο κ' από
κει, πολύ πριν σολάσει άπ' Τράπεζα ό Νίζος, θα πήγαινε στο πα-
τρικό της σπίτι.
«Α, ηρθές, Νίζο: . . . θα τούλεγε. Κι' εγώ δέν έχω πολλήν
ώρα που σε περιμένο . . .
« — Μά τί ώρα βγήξες άπ' τό σπίτι;
« — Βγήκα νοριτερα, μά πέρασα από την καλεού, που με κρή-
τησε πολύ . . . »
'Ω, από τέτοια μιλάωματα, άλλο τίποτα!
Πήρε τό πρώτο άμάς' που άπάντησε στο δρόμο της και σ' ένα
τέταρο βρισκόταν στην άγκαλιά του άγαπημένου.
Το « έξοχικό σπιτάκι » δέν ήταν καθόλου μακρού. Στα Παριλίσι-
σια, πίσω από τό Στάδιο, σ' έναν άνωμαλο δρομάκο που έβγαζε σε
χωριάρι, είχε τόρατο του α τ ε λ ι ε ό ζωγράφος έκείνος, ό φίλος
του Εύαγγελάση. Έργαζόταν όμως λίγο, έλειπε άπ' την'Αθήνα συ-
νά και τό σπιτάκι τόχε στη διάθεση των φίλων για τά λαθροεμπόριά
τους.Περιτό άλλωστε να ποιμε πώς πρώτος ό ζωγράφος,που με την
οικογένειά του κατοικούσε άλλου, χρησιμοποιούσε τό άτελιε για να
δέχεται μερικά καλόβολα χορίτσια, με την πρόφαση που τά ήθελε
για μοντέλο, και να διασκεδάτζη.

Ήταν μνοκατοιμία τό σπιτάκι έκείνο
των Παριλισιών, όπως δά τά περισσό-
τερα της άπόμησης έκείνης γειτονιάς.Είχε
μά κάμαρα κάτω,δυό επάνω και κουζίνα,
— άχρησιμοποίητη έννοείται. — από πί-
σω, στο κηπάκι. 'Ο ζωγράφος τό είχε έπι-
πλωμένο με πλούτο και με γούστο. Τό ι-
σόγειο, μ'ένα μεγάλο παράθυρο,προς τό
κηπάκι, τό είχε σαν τραπέζια. Έκει έ-
δινε τό τσάι στις φιληνάδες του, κι' είχε
όλα τά χρειώδη για μία καλή περιποίηση.
'Από τις δυό κάμαρες τις άπάνω, ή με-
γαλύτερη ήταν τό καθαντό α τ ε λ ι ε ,
— που τόσο σπάνια όμως χραισμούε, —
κι' ή άλλη ή ε κ θ ε σ η η, δηλαδή ένα σα-
λονάκι, που οι τοίχοι του ήταν στολισμέ-
νοι μ'όλα τά έργα που είχαν μείνει άπου-
λητα.
Προς τό δρόμο, τό σπιτάκι δέν είχε
παρά μία πρόσβην πορτούλα — ό άλλος
τοίχος δίπλα της ήταν τυφλός, — κι' από
πάνω δυό παραθυράκια με πρόσανα επί-
σης παντζούρια.
(Άκολουθετ)

ΣΙΛΟΥΕΤΤΕΣ ΑΠΟ ΤΑ ΣΑΛΟΝΙΑ

E. A.

Μία από τις νεωρότερες κυρίες που την διακρίνει έντελώς παι-
διάστιχη άφέλεια. Τύπος ευμοφίας άσυνηθίστης θυμίζει πολύ πο-
σοπογραφία «Γκρέξ», έχει μία φρυγαλέα ωραιότητα, ή οποία δέν
προφθάνει να σταθεροποιηθ ή γοητεία, ός εκ της παιδιάστιξης
έξαρτίας της φροιογνωμίας της. Μόλις που όλίγω έτέλεσε τους
γάμους της και έντελώς κατ' ιδιόρρυθμον τρόπον. Ή επάνοδος της
έξ Παρισίων διακρίνεται από τις άπλούστατες αλλά και έκτάκτως
επίς τουαλέττες της, ιδίως ένα ανασάμπλ γκρι-μπλέ, έν συνδυασμό
γκρι. Είνε πολύ ευάριστη για όσους συνδέεται φιλικώς όσον όλιγό-
λογη και κάπως ψυχρά για όσους προτογνωρίζει. Τό όνομά της
ξενικόν αλλά ωραίο και καλά συντονισμένον με την χαριτωμένη
κάτοχον αυτού.
'Η Μονταίν

ΚΟΣΜΙΚΗ ΚΙΝΗΣΙΣ

— Την παρελθούσαν Τετάρτη δεξίωσης μπριτζ παρά τή κ. κα
τή κ. Α. Τσουκαλά, ή οικοδέσποινα έκτάκτως χαριτωμένη φέουσα
θαυμασία τουαλέττα.
— Την παρελθούσα Τρίτην δεξίωσης Κουή-κάν,—πρόκειται περι
της χαριτωπακτικης άκτουαλιτέ που έχει μαγνητίσει τό γούστο των
κοιμοτρίων 'Αθηναίων παρά τή κ. και τή κ. 'Αποστολίδη.
— 'Ο διάκοσμος των αίθουσών πολύ ευάριστος στά μάτια. Ίδια-
τέρας άρέσει τό άριστοτεχνικόν «Στουίντιο» της ομοδοπιστικής όλο
μουαζερφι μπλέ έν συνδυασμό πρασίονων με ίσοδές χορτιών και
καναπέ-ντβανιού.
— Διακρίνομεν κ. και δίδα Βόγλη άξιοσημείωτος εμφάνισις με
τουαλέττα γκρι-μπλέ βελούδο και τόσ από βελούδο και καστόρι, κ.
και κ. Τριάντη συμπαιθεσάτη με τουαλέττα μαύρη βελουδένια, κ.
και κ. Σούλη τουαλέττα κομηρη μπουρντά, κ. και κ. Τοπάλη τουα-
λέττα κομηρη μαύρη κ. και κ. Χαριτάτου βελούδο μορντορέ, κ. Χά-
τζηλαζάρου πολύ επίς τουαλέττα κρέπ-σατέν θαμπό και γυαλιστερό
μαύρο, και βελουδίνο καπέλλο είδος 'Αφρικανικό.
— Την παρελθούσαν Κυριακή δεξίωσης παρά τή κ. και τή κ. Α.
Φωτιάδη επί τη ευκαιρία της βαπτίσεως του χαριτωμένου του υιού,
όστις και όνομάσθη 'Αλέξανδρος.
— Αί βουαειές των ντάνιγκ σημειώνουν ζωηράν κίνησιν ιδίως
των Κατοίς, Τροζαντερό, Ντελίς.
— Είς την αίθουσαν Ντελίς την παρελθούσαν Πέμπτην άρχισε
τά ντ-ανσάν, άτραζιόν με συμπραζίν της όσι άφιχθείσης ημη-
σμένης 'Αγγλικής όρχήστρας του Τροζαντερό «Τζός-Ρετζίνα-φάιθ»,
και ή συγγέντωσις ήτο πολύ έκλεκτή. Έν συνόλω τό θέαμα των
τουαλετιών ίζανοποιητικόν: μαντώ και καπέλλα που τά διέχρινεν
παριζιάνικο «ca hei».
— Παρευρέθησαν μεταξύ άλλων κ. και δις Ταμπακοπούλου άν-
σάμπλ γκρι άρζάν με γούνες ρενέ, καπέλλο από βελούδο και κα-
στόρι όμοιόχρωμα, κ. Παγκάλου κομηρη τουαλέττα μαύρη και πρά-
σινη, κ. και κ. Α. 'Αποστολίδη μπλέ ρουά, κ. και δις Σκαναβή του-
λέττα πολύ νόστιμη, βελουδίνο τζάμιερ γκρι και φουίτα κρέπ-τέ-
σίν, γαρονίσιμα με άσημένιο, κ. και κ. Σακελλαροπούλου ζωρζέ-
τι βιολίιν, κ. και κ. Ίατριδη πράσινο ανασάμπλ, κ. και κ. Δημητριάδη
ιδιότυπη τουαλέττα κρέπ-σατέν, μπορ-
ντό ντεγγραντέ.

ΔΙΑΒΑΣΤΕ
Τό 11ον φύλλον της «ΟΙΚΟΓΕΝΕΙΑΣ» τό ό-
ποιον εκδίδεται μεθαύριον Σάββατον 4 Δεκεμβρί-
ου. Άφθονία έκλεκτής ύλης και θαυμασιών ει-
κόπων. Μεταξύ των άλλων έκλεκτων περιεχομέ-
νων του είνε και τά έξής: «Η προγένησιςσα
'Εμπολι και ό Φίλιππος ό Β', «Έχει και ή Γή
δακτύλο όπως ό Κρόνος», «Τό δρώμα του Βο-
νάσου της 'Αμερικης», «Τά σπιτία των Μεγάλων
'Ανδρών», «Η σημερινή Ζωγραφική», «Στην
άγκαλιά της Φύσεως» Σοβιετικό διήγημα, «Η
χαμένη τσάντα» γερμανικό διήγημα, «Πέντε
γύρω στο τζάκι» άγγλικό διήγημα, «Η άγωνία
του έτοιμοθανάτου» διήγημα του Ίμαίν, «Οι
μεγάλης φαρμακείους της 'Ιστορίας», «Η
Λαίδη 'Αμιλτον και ό Νέλσον», «Ένας άγνω-
στος 'Ελλην σατυρικός ποιητής» κλπ.κλπ. Κάθε
άπό τ' άνωτέρω θέματα είνε πλουσιώτατα ειχο-
νογραφημένο. Έκτός αυτών δημοσιεύονται
πολλά μικρά διηγήματα, παραμύθια, άνεχόδα,
άστεια, ποιήματα έλληνικά και ξένα, γε-
λοιογραφίες κλπ.

— Μία γνωστοτάτη 'Αθηναία έγουσα
ός σήμα κατατεθέν τον τίτλον της «όμο-
μιτρο ντ-ε-ξ-ελεγκάνς» άναχωσε κατ' αυ-
τάς διά Παρισίους. 'Αρχικά Ν. Φ.
— Αίαν πολυκόσμοι αι συναιλίας του
ημισμμένου βιολιάνισα κ. Κοίμπελι. 'Ο-
λοι αι κοσμικαι 'Αθήναι παροδσαι μεταξύ
των όποιον σημειούμεν τά πλέον άριμου-
νητά σύνολα, κ. Α. Σταθάτου μαύρη του-
αλέττα και βελουδένιο μαντώ μαύρο με
γούνες γκρι, κ. 'Αρβανιτιδη γκρι τουαλέ-
τα μαντώ πτι γκρι, και τόσ βελουδένιο
στην ίδια άποχρωσι, κ. Καλβουροση ιδιό-
τυπον τουαλέττα καφέ και μαντώ θαυ-
μάσιο,κάπα με γούνες μπλέ,καστόρι μπλέ,
δις Δελαπόρτα πράσινο τζερασι και μαντώ
μπλέ άνοικτο με γούνες του αυτού χρώ-
ματος, καστόρι πράσινο,κ.Δ. Κουντουριώ-
τη τό γένος Καλλέργη, μαύρο και βιολέ
καπέλλο, Δις Πράττερ κρέπ-ντε-σιν-ροζέ
καπέλλο από άντιλόπ ροζέ, και θαυμασιο
μαντώ πτι-γκρι, κ. 'Ιμελεν καφέ κρέπ-
σατέν.
'Η Μονταίν